

[Aage Fogh.]

Jeg har altså ikke anset tiden for at være inde til at gennemføre en sådan ændring.

Alfred Jensen: Vi betragter den lovændring, som nu bliver gennemført, som et fremskridt, men vi vil dog ikke gå så vidt som det ærede medlem hr. Aage Fogh og sige, at problemet de nødstedte kasser er bragt ud af verden. Begrebet nødstedte kasser findes ikke mere i loven, men nødstedte kasser vil der i realiteten også findes fremefter.

Jeg har gjort opmærksom på de besværligheder, som arbejdsmændene fortsat vil stå over for; jeg har gjort opmærksom på, at selv om man efter skitsen havde regnet med, at det maksimale kontingent skulle være 2½ pct. af den gennemsnitlige årsindtægt ved fuld beskæftigelse, kan man ikke efter de regler, der nu fastsættes, komme ned på en sådan kontingentydelse for arbejdsmændenes vedkommende. Den vil fortsat være betydeligt højere. Hvor meget den vil komme til at ligge over de 2½ pct., er jeg ikke i stand til at afgøre, for det afhænger jo dels af kassens økonomiske forhold og af dens ledighedsprocent, dels også af de direktiver, der vil blive givet af arbejdsdirektøren.

Dernæst er der kasser, der kan blive pålagt større kontingentbyrder, end man længe har haft, og det er naturligvis en mangel ved lovforslaget, at der ikke er taget hensyn hertil. Det kunne have været klaret, hvis vort ændringsforslag var blevet vedtaget.

Endvidere beklager vi, at man ikke nåede frem til det beskedne fremskridt, det var at dele brændselshjælpen, så den kunne udbetales ad to gange ved henholdsvis 20 dages og 40 dages ledighed.

Vi må også beklage, at man ikke har taget hensyn til de synspunkter, den kommunistiske gruppe har ført frem, i overensstemmelse med de beslutninger, der er truffet på adskillige forbundskongresser og delegeretmøder, først og fremmest Arbejdsmandsforbundets kongres, om at foretage en graduering af den hjælp, der gives. Jeg har stillet forslag om brændselshjælp, men det drejer sig jo også om forbedringer af andre former for hjælp. Desværre har man ikke villet tage hensyn dertil, og jeg beklager, at man ikke med hensyn til ekstra-

hjælpen har forstået det urimelige i, at man ikke begrænser sig til i hvert fald kun at springe op til 40 dage, men springer helt op til 90 dage.

Trods disse mangler i lovforslaget vil vi dog stemme for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer mod 51.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1774, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 311).

Der var stillet 23 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): Som ordfører for udvalget er det ikke nødvendigt for mig at gøre ret mange bemærkninger til den meget udførlige betænkning, der her foreligger fra udvalget. Betænkningen giver god besked om arbejdet i udvalget og også om det, der gik forud for det egentlige arbejde. Forslaget om at beskatte renteforsikringer m. v. var jo allerede indeholdt i det forslag til årets ligningslov, der blev fremsat den 15. november. Dette afsnit blev imidlertid dengang udskilt af ligningsloven sammen med afsnittet om den særlige beskatning af visse engangsindtægter. Disse to afsnit blev så efter fælles overenskomst mellem udvalget og finansministeren fremsat som to selvstændige lovforslag den 13. december. Derved kunne der opnås en mere